

Foia enciclopedica si beletristica cu ilustratiuni.

PEST'A

Ese in fie-care septemana odata, adeca dominec'a contienendu o cola si diumetate.

4/16

Junio

1867.

Pretula pentru Austria

pe Febr. Sept. 5 fl. —
pe Febr.—Dec. 7 fl. — cr.

Pentru Romania

pe Febr.—Sept. doi galbeni.

Nr.

23.

Cancelari'a redactiunei

Strat'a morariloru Nr. 10.

unde sunt a se adresã manuscriptele si banii de prenumeratiune.

Epistolele nefrancate nu se primescu si opurile anonime nu se publica.

III

curso

anualu.

Andrei Medanu.

Implinirea misiunii sale in cerculu seu de activitate, pentru ffa-care barbatu este un'a dintre cele mai frumose virtuti. Barbatulu alu carui portretulu publicamu in nrulu acesta, cu dreptu cumentu se pôte insira intre acei omeni si nostri, carii totdeuna s'au nisuitu a corespunde cu demnitate detorintiei lor, si carii si-au implinitu cu onore chiamarea. La ajungerea acestui scopu l'au ajutat mintea-i agera, constanti'a in principii, tarfa in lucru, si caracteru-i nepetatu.

Dlu Andreiu Medanu fu nascutu in districtulu Cetatii de Pé-

Andrei Medanu.

tra in comun'a Magureni la 30 noemvre 1824. Tata-seu Ioanu fu protocolistu distrip-tualu si repausa in anulu 1827 si asié junele Andreiu in etate de trei ani remase orfanu; mama-sa inse ca o mama buna ingrigindu-se de educatiunea fiului seu lu-dede la scola, care apoi facu studiile gimnasiale in gimnasiulu de Baia-mare, — era cursulu juridicu l'a absolvatu in liceulu de Clusiu in anulu 1844.

In anulu urmatoriu a practisatu la tabl'a regesca din Muresiu-Osiorheiu, dar impregiurările materiale neiertandu-i a sacra unu tempu mai indelungatu pracei la nu-

mit'a tabla regésca, inca in acelu anu se rentór-se la loculu nascerei sale, unde in anulu 1846 fu alesu de asesoru districtualu, in care calitate functiunà ca judecatoriu la asié numitulu tribunalu partialu si filialu pana la anulu 1848.

In anulu acesta incorporandu-se districtulu Cetâtii de Pétra cu cunoscutele alte trei comitate din Transilvania cu tiér'a unгурésca, si introducandu-se sistemulu de administrare a cestei tieri in numitulu districtu, Andreiu Medanu fu alesu de juratu la unu protojude cercualu pana in fatalulu anu 1849, candu dupa sugrumarea revolutiunii incetà sistemulu comitatensu, si cu acest'a si functiunarea diregatoriloru comitatensi si districtuali.

Atunci se retrase in viéti'a privata, pana in anulu 1852, candu pentru de a-si insusi cunoscenti'a limbii germane si a dreptului austriacu, se duse a practisá la judecatori'a cercularia din Lapusiulu ungurescu, si remase acolo pana in a. 1854, candu organisandu-se definitivu officile si facandu-se stramutare in persóne si la numit'a judecatori'a, éراسi se retrase in viéti'a privata pana la 1861.

In anulu acesta restituindu-se constitutiunea fu alesu prin aclamatiune de protonotariu in districtulu Cetâtii de Pétra, care officiu luptorà pana 'n anulu acesta cu o diligintia exemplaria.

In lun'a trecuta restaurandu-se comitatele, dinsulu se dechiarà, câ va primí mai bucurosu unu postu de asesoru, fu alesu de atare prin achiamatiune.

Cu ocaziunea deschiderei dietei presinte cerculu de alegere Remetea in districtulu numitu lu-alese de deputatu si ca pe atare si acuma lu-vedemu intre anteluptatorii nostri natiionali.

DOINE.

I.

Lasa, lasa mei baditia,
Câ mi-ai fostu fara credintia,
Dar te-a ajunga si pe tine
Dorulu bade ca pe mine,
Dorulu bade care plango,
Care usca si te stinge;
Câ-am fostu rugia leganata,
Fiic'a mamei desmierdata,
Si-am fostu mandra si-am fostu flóre
La-a maicutii sinisióre, —
Dragulu teu ni-a 'ngalbinitu,
Dorulu teu ni-a vesteditu.

Bade badisiorulu meu, —
Nu te-oiu blastemá mai reu;
Da te-ajunga, bade-ajunga
Dorulu care te alunga
Candu e ceriulu fara stele,
Candu-su noptile mai grele
Pe la babe vragitóre,
Dupa ierburi pe redióre,
La strigoi intre otara
Candu e noptea mai amara, —
Si-apoi bade badisioru,
De-i mori, sê mori de doru!

II.

Fost'am mandr'a mandreloru
Péna dalba de bujoru,
Fost'am flóre dintre flori,
Cruce mandra 'ntre fetiori,
Fost'am flóre, fost'am fraga,
La fetiori dragutia draga —
Si baditia scii tu bine,
Lasai lumea pentru mine,
Dragostea lasai sê planga,
Doru si inimi sê se franga, —
Pentru mine badisioru,
Sufletielu insielatoriu.

Fost'ai mandrulu mandreloru,
Pen'a dalba de bujoru,
Venturelu ce te 'mpresóra,
Fluturu ce mandru sbóra,
Venturelu ce ni sioptesce;
Fluturu ce te-amagesce,
Tóta lumea ti-a fostu draga,
Tóta mandr'a ti-a fostu fraga,
Tóta diu'a serbatóre,
Tóta noptea siedietóre,
Totu sinutiulu cu odoru
Sufletielu insielatoriu.

Floricie'a mortiloru, —
Mi-a vinitu baditia-unu doru:
Sê-mi-lasu flórea floriloru,
Si dragutiulu mandreloru.
Dragóstea la maiculitia,
Plansulu meu si-a mea credintia, —
Ca sê vina superata,
La cruciti'a ne 'mpenata,
Si sé planga dupa mine,
Cum am plansu eu dupa tine, —
Apoi tîe badisioru
Blastemulu dragutieloru.

V. R. Buticescu.

PAUNU PETRISIORU.

Novela originala poporala.

I.

In comitatulu Temisiórei se afla comun'a Temesiesci, curatu romana, cu 1200 suflete, cu dóue parochii, de si ar-fi de ajunsu un'a, cu notariatu localu care mai are si filiale alte dóue comune, in fruntea caruia siede unu magiaru.

Instructiunea in acésta comuna propasiesce ca raculu. Nu scim cui sê ascriemu acésta, indiferentismului inteligentiei seu a poporului? — Miseri'a e cam comuna, ici cóle aflandu-se câte unulu mai avutu si acel'a nu e avutu in intiesu curatu.

Poporulu din acésta comuna — precum in genere poporulu romanu banatianu — are de altmintrea o ereditate fórté frumósá de la stramosii sei, elu e fabricantele mai a tuturoru obiecteloru de lipsa pentru elu. Elu e mai cu séma cioplitoriu de lemnu. Casele sale elu singuru le edifica si construédia. Decátu cá instructiunea publica detoréza cu introducerea desemnului in scólele poporale, care ar desceptá in poporu gustulu esteticu. Ori cine ne va concede acésta, care va vedé disordinea in constructiunea caseloru, olateloru, garduriloru, strateloru s. a. de rendu in comunele romanesci. Poporulu ar trebuí sê ~~scutit~~ ~~scutit~~, cá déca face ceva, si póte face, de ce ~~ne~~ nu facu deodata ca sê fia si bunu si frumósu. Asié si in comun'a Temesiesci vei vedé strate neregulate, garduri in disordine, casi bune de o parte, dar fara proportia, inchise cu garduri de catra strate, ici colea se mai vedu si case varuite, altele numai pe langa ferestri, altele nimic.

Poporulu romanu de comunu e plugariu, si pentru aceea in mare parte si poporulu din Temesiesci ca plugari si-cresce pruncii sei mai multu in acestu ramu de industria, si primu urmare tenerimea si pruncii de rendu sunt pastorii viteloru.

In tómn'a anului trecutu intr'o vineri desu de dimanétia, dupa o nópte cu o ploitia mica, pe candu o negura usióra acoperea pamentulu, esísera vre-o siese prunci din Temesiesci pe livedi cu vitele la pasiune, si fiindu pamentulu móle, formasera diosu unu cercu jucandu-se *de macu**) (unu jocu originalu, precum sunt tóte jocurile, tenerimei tierenesci romane: popiculu, pórcá, térla, burocu, suveica, iesi drace din canepa etc,

*) Cu cutítulu se facu si figuri, la care cutítulu pica cu ascutítulu in pamentu. Celu-ce face eróre dui-desce pe unu picioru, si déca scapata piciorulu pana la meta, i se dá macu, adeca pamentu marunti in gura.

care tóte se potu vedé in prasa in caii lui San-Tóderu). Pe langa joculu ,de macu' fiindu cá só-rele se ascundea prin negure, pruncii mai reci-tédia si aceste:

Vina sóre
Pe piciore,
Pe carutia
Lui milutia,
P'unu paiu,
P'unu maiu,
Pe caciula
Lui Mihaiu!

De odata inse se tredíra de o vóce din na-poia loru, cunoscuta de altmintrea, care se adre-sà catra unulu dintre pruncuti.

— Mei Gicutia *) aici esti tu? intrebà vócea.

— Aici, — respunse prunculu.

— Vina o tira (putíntelu) incóce!

Prunculu se scolà, si mérse catra cunoscu-tulu strigatoriu. Acest'a lu-prinse de mana, si intorcandu dosulu catra ceialalti prunci, scóse din busunariu o briscutia cu maneriu de lemnu coloratu rosiiu — in pretiu de unu cruceriu — si dísa catra Gicutia:

— Vedi briscuti'a ast'a, tfe o-am adusu.

Prunculu plinu de bucuria mai nu i-o rapl din mana si voiá sê fuga la socii sei a se laudá cu briscuti'a.

— Mai stai o tíra sê te intrebú ceva, apoi ti-oiu dá. Spunemu este tata-teu a casa?

— Nu-e a casa, elu s'a dusu la orasiu (Te-misiora) la piatiu, sê mai terguie ceva pentru nan'a, cá se marita.

— Asié? nan'a ta se marita? dupa cine?

— Dupa Petrutiu a lui Novacu? hm! hm! díse Paunu Petrisioru, a carui vóce incepù a tremurá de gelosía, cá-ci elu erá dragutiulu cu-noscutu a Lenei cei frumóse a lui Teodoru Dra-ganu, a nanei lui Gicutia.

— Oru petítu pe nan'a ta? — intrebà Paunu.

— A séra or fostu doi ómeni la noi.

— Lasatu-au merulu?

— Lasatu, cá tat'a l'o primitu. Nan'a nu l'o primitu, ea o plansu. Tata o dísu cá o bate, trebuie sê merga dupa Petrutiu.

E de sciutu cá Petrutiu e feciorulu celui mai avutu omu din comun'a Temesiesci, si uni-culu fiu, inse pe langa aceea cá erá urítu, mai erá si gibosu, si ajunsese etate de 25 ani, nepo-tendu-si capetá nevasta, nu-e mirare deci cá

*) Gica, Gicutia e diminutivulu lui Georgiu, pro-nunciandu banatienii pe G. ca gy. magiaru.

Lena a plansu. Ea a plansu si pentru câ idealul ei Paunu, carele acum ca neci odata — i statea inaintea ochiloru cu statura-i atletica, cu faci'a-i rumena, cu peru-i negru ca ebenulu, cu ochii frumosi si focosi ca dóue muré, ca unu adevveratu patne. — Paunu cunoscea anima Lenei, elu vedea presiunea tatalui ei, si mahnierea lui erâ mare.

— Du-mi-te te joca cu copii, — dîse Paunu tristu si disparu.

II.

Amintiramu mai susu *lasarea merului*. Acés-t'a e cea d'antâia ceremonía a nuntii. Mirele tramite adeca doi barbati séu si femei din partea sa, la parintii fetei, ca petîtori. Acestia ducu cu sine marulu si o plosca cu rachia. — Merulu — de comunu la cei mai in stare stâ dintr' unu meru frumosu si alesu, in care de diumetate sunt bagati bani sunatori de argintu séu si galbeni. Dupa ce intra petîtorii in cas'a fetei, incepu a discura numai tîntindu la scopulu venirei lor. Discursulu se incepe de a rendulu de la inpregiurarea, câ a datu Ddieu tomna bogata si e tempulu celu mai acomodat de nunta. — Poporulu mai cu séma tiene nunt'a tomn'a. — Si apropiandu-se de scopu, prin scoterea ploscei-ciuterei — cu rachia, si punerea ei pe mésa, dîce unutu dintre petitori :

— Credu câ acuma veti scî gazde bune, câ pentru ce amu venitu. Déca va vré Ddieu pecum vremu noi, credu câ va fi bine. O sê ne os-petâmu!

Dupa desbateri in susu si in jósu, ajungandu-se la convoire comuna, se scóte merulu si se inmanuedia fetei, apoi se bé rachia, se determina diu'a logodnei, si petîtorii se departa.

Asemenca venisera si petîtorii lui Petru, cu o plosca de rachia, cu unu meru mare in care ereu bagati doi galbeni, 3 taleri si 4 sfanti. Asié meru bogatu, neci o féta nu capetase. Dar neci câ erâ féta mai frumósa decâtu Lena, cu peru aurelu si cretiu, cu facia ca neu'a, cu ochii vênети si mari, nasu proportiunatu, guritia mica dinti frumósi si tenera numai de 17. ani. De si erâ de parinti mai seraci ca a lui Petrutiu, dar totusi cu stare indestulitore, si ómeni de cinste in satu. Petitorii lui Petrutiu inse nu s'au dusu cu deplina mangiare din partea Lenei. Lena cea frumósa si mama-sa, de locu au sciutu, câ pentru cine va fi petîta, câ-ci petîtorii erau consangeni de ai lui Petrutiu. Ea si mama-sa cu Gicutia fraatele ei neci n'au intratu in chilie in faci'a petîtoriloru. Candu se deschise usia, si esî bab'a casei, mam'a veduva a stapanului casei, si cu o fa-

cia plina de bucuria, cu merulu acei'a in mana dîse catra Lena :

— Uita-te Lenutia maichii! ce meru frumosu si bogatu ti-oru adusu petîtorii acestia! Na pune-lu bine.

Lena siede pe unu scaunasiu langu mama-sa nemiscata.

— No! ce ti-e tîfe, tîfe nu-ti pare bine la ce bogatate o sê ajungi, cine are galbeni ca parintii lui Petrutiu!

— Sê-ti spunu mama — dîse noru-sa, mam'a Lenei — câ Lenei nu-i e voia de omenii aceia, si io nu o asiu silf.

— Hei sciu io ce draculetii are in capu. Ea vre dupa sarantoculu de Paunu! Dara Tôderu a primitu merulu si ea trebuie sê mérga dupa Petrutiu. — Éca merulu, nu face pe tata-teu de rusîne, — dîse betran'a cam catinelu ca sê nu se auda in chilia, dar totusi destulu de furiosu.

Lena luà marulu, — lu-trenti intr' unu coltiu, si dîse intre lacrimi :

— Paunu nu e sarantocu! Eu dupa gibosulu âl'a nu m'oiu duce — si cu acésta disparu din cuina.

III.

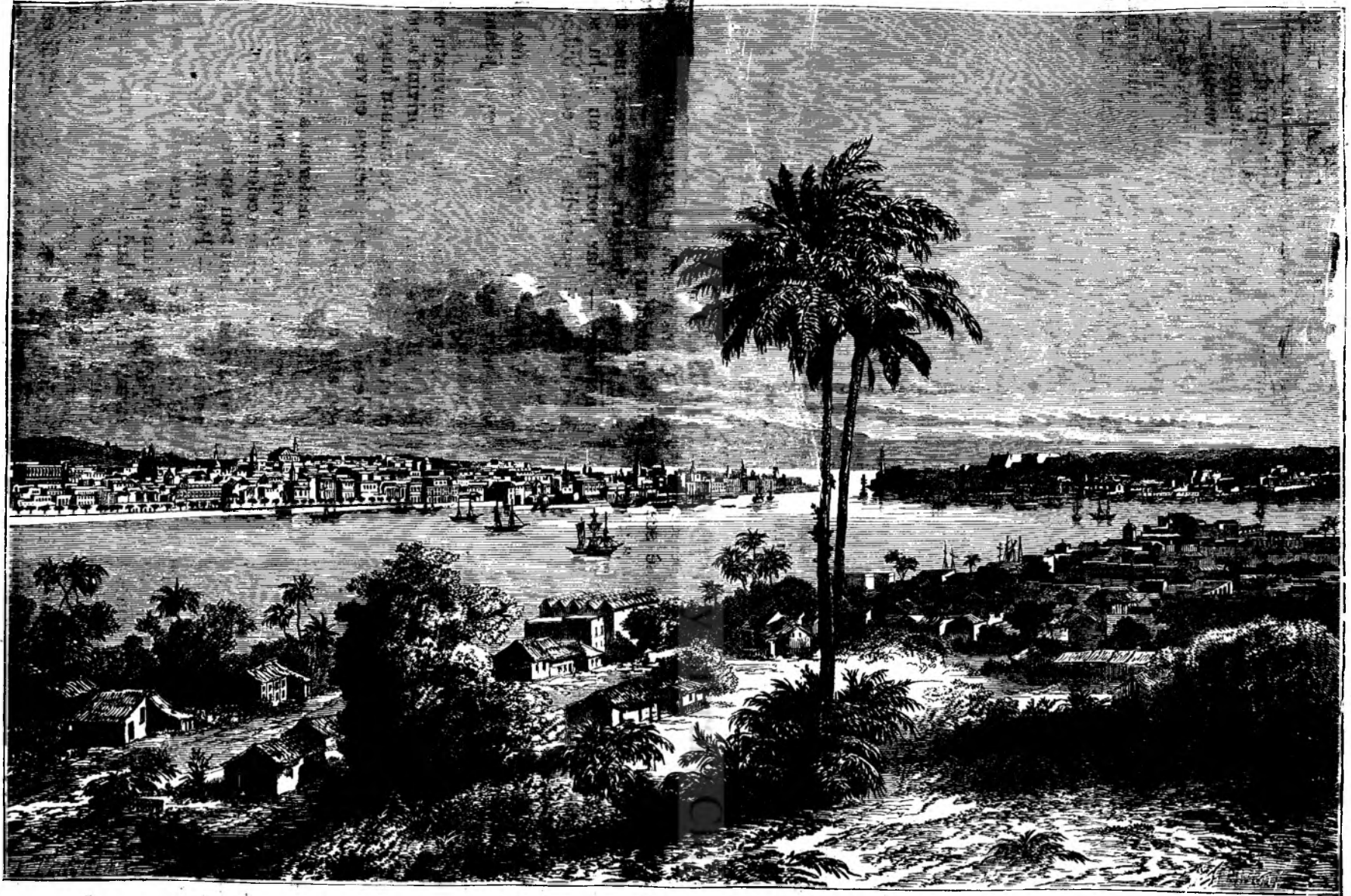
Scimu din mitologi'a, cumca merulu de auru din gradinele hesperideloru, nuntiar unu Ercule cu tota poterea si astutia sa l'a potutu castigá. Scim câ merulu dienei Eris a fostu meru de cërta intre sesulu frumósu, si Paris l'a judecatu ca meritulu frumsetiei dînei Vinerea. Cine nu vede deci si in datin'a acésta, *lasatulu merului* nainte de cununia, o reminiscintia mitologica?! Lasatulu merului si aci, e marulu hesperideloru, câ-ci déca e primitu, se delatura tóte pedicile la dobendirea adevveratului si oftatului meru, adeca a miresei. Elu e merulu lui Parisu, câ-ci prin elu junele lu-judeca dreptu atributu alesei animei sale, si acesta nu de pucine ori devine chiaru meru de cërta, séu din caus'a rivalitâtiloru, séu din caus'a neprimirei lui.

Merulu e decidiatoriu de casatoría séu de necasatoría la romani Temisieni, dupa cum adeca lu-primisce séu nu. Si déca din sfiéla ori respectu lu primisce, i stâ in voia junei a-lu redá, decatu atunci duplu trebuie sê redeie pretiulu merului. Éra de se primisce, dupa canúnia lu-impertiescu mîrii intre sine, si-lu consuma.

Tat'a Lenei a primitu merulu. Lena si mama-sa inse nu.

Georgiu Traila.

(Va urmá.)

Havannah, capital'a Cubei.

Suveniri din Bucuresci.

IV.

(Proverbia, — o tradițiune, — Dimbovitî'a apa dulce si — noroiósa, — sacagii transilvaneni, — lapte dulce, — popii, jidanii si musicantii, — reformele civilizatiunei si remasítiile trecutului, — lautarii, — improvisatiuni, — unu boeriu, — ceva despre poesi'a poporala romana din Austria si Romani'a.)

Neapolitanulu dîce cã sê vedi Neapolulu si apoi — sê mori! Acésta mandria caracteristica a neapolitaniloru s'a prefacutu in proverbiu cunoscutu in tóte partile, — apoi nu mai putienu e cunoscutu si canteculu poporalu din Spania :

Qui 'en no ha vista Sevilla,
No ha vista maravilla.

Neapolitanulu si-motivédia mandri'a sa cu aceea, cã frumsetiele din Neapolu nu se potu vedé nicairi, — apoi spaniolii inca ni spunu o tradițiune frumósa despre momentulu unei dómne din Sevilla, carea mai bucurosu si-a sacrificatu frumsetiele, decatu sê fia nefidela sociului ei. Acést'a a fost donn'a *Maria de Coronel*. Istori'a ei e scurta, inse e magnifica si miraculósa. — Ea erá o femeia nobila si fórté frumósa, — frumsetiele-i rare au facut'o nenorocita, ér' virtutile-i stralucite i asecurara o viétia nemoritória. Domnitoriulu *Don Pedro* totu o persecuá cu marturisiri ale de amoru. Ea ca sê scape de acele curteniri nesuferibile, fati'a ei cea graciósa a versat'o cu oleu ardietoriu. Corpulu ei e balsamatu si se pote vedé si adi acele pete pe fati'a ei, de aceea apoi spaniolii o amintescu totu cu pietate si mandria natiunala.

Romanii inca au unu astfelu de proverbiu poporalu, — e unu cantecu alu bucuresceniloru, care adeseori l'am audítu aplicandu-se si in alte parti.

Dimbovitia, apa dulce,
Cir' te be, nu se mai duce.

Acestu cantecu poporalu abunaséma e de caracterulu celoru insîrate mai susu, inse catu am fost in Bucuresci eu n'am potutu affá explicatiunea acelu cantecu, — si marturisescu sinceru, cã parasindu capital'a Romaniei, n'am fost fericitu a semtí vre-o dorere de despartire, carea s'ar fí potutu reflectá la canteculu de mai susu, — ma potu spune cã neci in minte nu mi-a fost Dimbovitî'a cu undele ei cele necurate se póte inse, cã mai 'nainte ap'a acestei gârle a fost dulce si asié laud'a ei se datédia inca din tempurile mai de demultu, dar acuma cu dorere marturisescu, cã ap'a ei e atátu de noroiósa, cã

e cu nepotintia a o bé mai 'nainte de ce s'ar fí limpedítu.

In privinti'a apei capital'a Romaniei e fórté neglijata, — pe candu in mai multe privintie are lipsa urginta de unu apaductu bunu, care abunaséma ar' dá alta fatia capitalei.

Portatorii de apa din Bucuresci mai fara neci o esceptiune sunt transilvaneni; — sunt o multîme de ei si toti traiescu bine, cã-ci prin cararea apei si-casciga frumosi bani, — multi dintre ei se inavutiescu, dar cei mai multi inse traiescu bine si in urma se alegu numai cu ce a inceputu, — adeca cu unu calu si — *sacau'a*.

Sacau'a e unu vasu cu dóue rote, cu care se cara ap'a de aceea apoi caratorii de apa se numescu — sacagii.

Interesante figuri sunt pe stradele Bucuresciloru si portatorii de lapte, — acestia sunt pecurari, cari vendu lapte de óia portandu-lu in galete.

De demanétî'a se audu strigandu : „lapte dulce, — lapte dulce,“ si de e in voia buna mai adauge si cateva ritme improvizate cari de regula sunt pline de umoru, cã-ci poporul nu póte fí fara glumele sale innocinte, — chiaru si candu e asupritu de necasuri grele, adeseori vedem pre bietii tiereni glumindu cu óre-si-care nepasare.

Catra acestia se potu vedé si vendietorii de dulceturi si bragagii, — cari de regula sunt albanesi, bulgari, séu greci, inse toti sciu romanesce, — dar portulu nu si-lu schimbaneci odata, ci pastredia pre celu bulgaro-turcescu.

Vorbindu despre figuri interesante, abunaséma mai interesanti sunt popii, jidanii si — musicantii.

Acestia formédia unu triumviratu originálu, nu in alta privintia ci in privinti'a portului, cã-ci tostreii pórtá unu vestmentu lungu pana la calcanie si la breu se incingu cu vre-o neframa séu alta cingatória.

Civilizatiunea moderna a inceputu a mai face reforme si in privinti'a porturiloru loru, inse cea mai mare parte a celoru ce se tienu de acestu triumviratu, inca totu sustienu cu taria tipurile antidiluviane. — Popii nu pórtá pelaria ca cei de la noi, cî e rusésca, care sémana cu a calugariloru, numai cã e mai lata si asié are form'a unei caldari, — ni potemu dará inchipuí cãtu de comóda póte fí aceea iérn'a si vér'a, — jidanii sunt mai practici nitielu, cã-ci iérn'a au caciula, vér'a inse pelaria, dar sulufii cei lungi si incretítii nu se mai indepartédia neci iérn'a neci vér'a.

Dar firesce că sunt multi jidani îmbracati și în costumulu modernu, și mai alesu jidani spanioli cu totulu diferescu de cei polonesi, cari numai pastrădia acelu portu uritosu; — între densii se afla multi patrioti și romani buni, înse în genere jidani nu se pré interesădia de înaintarea și bunăstarea Romaniei, ci venădia înterese proprie particulare.

Musicantii sunt fôrte placuti în tóta Romani'a, dar și merita ei recunoscinti'a poporului, că-cî din vechime ei au fost credinciosi partasi la suferiritiile și bucuriile romanilor. — Ei sunt executatorii horeloru frumôse ale poporului, instrumentele loru musicale sunt ceter'a sêu laut'a, da aceea se și numescu „lautari,“ — apoi cobs'a, și adeseori flueritiile turcesci, cari atievlescu fôrte tare, și urechea nededata cu sunele acestui instrumentu, abunaséma lu-afla cam neplacutu, — înse în cele mai multe bande națiunale lipsescu flueritiile turcesci.

Multu mi-a placutu cântarile lautariloru, cari le cânta celu cu cobsa, și în acăsta funcțiune pare că e unu Apollo încungiuratu de corulu musicalu.

Cântarile lautariloru sunt nescé improvisatiuni ocașionale, că-cî mai alesu la dorinti'a ôșpetiloru se facu pentru petreceri momentane, — ~~și sunt nimerite~~, dar cele mai multe sunt neastăruite, ~~ceea ce nu servescu~~ spre onôrea respectivilor.

Mai nimerite sunt cele satirice și sarcastice, cari se facu pentru satirisarea ôre carei persône, dejudecate înainte opiniunei publice.

Asié odata fiindu la o măsă mai multi tineri cari toastau pentru sanetatea celoru mai distinsi bărbați liberali, — unu boerasiu de la măs'a din apropiare și esprimă neplacerea și începù a insultă pre toti aceia ce voiau eliberarea țiereniloru.

Tenerii liberali nu voira sê încépa vre-o disputa seriôsa cu acelu pigmeu retrogradu, ci unulu se adresă catra musicantulu cu cobs'a :

— Audî't'ai: Jorgule, ce-a dîsu coconasiulu? — dîse tenerulu liberalu — n'ai scî sê-i spuni vre-o casania?

Jorgulu îndata a fost gata cu improvisatiunea și cu unu tonu sfășetoriu, începù a cântă :

Du-lu, du-lu, du-lu la manastire,
Sê-si via boeriu 'n fire!

Adeca sub manastire e de a întielege cas'a nebuniloru, carea e în manastirea *Marcutia* aprôpe de Bucuresci.

Acăsta improvisatiune nimerită apoi abunaséma mai mare impresiune a avutu asupra

coconasiului retrogradu, decatu daca i-aru fi peroratu cineva ca unu Demostene.

Dar și mai nimerite sunt cântarile de amoru a le lautariloru, înse dorere că adeseori aluneca pe terenulu neconveniabilu cu estetic'a; — înse cântarile amorôse ale poporului sunt corespondietorie objectului sublimu și dovedescu o subiectivitate patrunsa de sentiminte curate și nobile.

Adeseori m'am sentîtu farmecatu de frumseti'a poeziiloru populare din Romani'a, — ele sunt multu mai dragalasi decatu ale romaniloru din Austri'a, — limb'a e dulce și înflorita, accentele cântariloru emulădia cu sunurile dulci ale paseriloru esaltate de fericire, pe candu limb'a cântecelor romane din Banatu, Ungari'a și Transilvani'a e mai putienu farmecatôria, — dar nu e acî loculu ca sê cercâmu a aretă causele adeverate ale acestei împregiurâri; — într' altu chipu sum convinsu, că stimatulu publicu cetitôriu înca cunôște acele împregiurâri grave, cari au avutu și înca mai au influentia daunôsa asupra limbei vorbită de romanii din Austria.

Prin aceste înse nu voiescu a negă sublimitatea și frumseti'a poeziiloru populare de aici, că-cî în asta privintia poesi'a nôstra populara escelădia în tôte partile locuite de romani.

Iulianu Grozescu.

Capital'a insulei Cub'a.

(Cu ilustrațiune pe pagin'a 273.)

Caletoriulu Richard Dahna în descrierile sale despre insulele Antileloru, astfelu și-continua caletori'a sa :

În 7 fevr. am privitu pentru antei'a data delurile Cubei; o îndepartare de vre-o 60 de mile ne despartă de Havannah, capital'a insulei. Apropiandu-ne de insula, totu mai tare intramu în sinulu de mare spre a ne încantă în privirea panoramei frumôse, ce ni-se desvlea cu încetulu, — giuru împregiuru se înaltiau delurile din sinulu valuriloru, — — — între aceste se aredica stanc'a grozava Morro, pe culmea careia e farulu portului, — sub acest'a sunt sianțiuri și turnuri cu standardele falșaietôre în ventu.

Chiaru amu ajunsu în portu, ap'a acî e fôrte afunda, și cele mai grave nai se potu înverti cu usioratate. — — — Sôrele eră spre apusu, — urmă apoi nôptea recorôsa. Resună și clopotulu de sêra, care aici e înlocuitu prin sunetulu de tunu; — cetatea eră impresorata de radiele sôrelui de sêra, — apoi îndata începura a sună și trîmbitiele, — ferestile pe rendu se

INCORONAREA.

Din'a cea memorabilă în fine a sositu. Majestățile Loru regele și regin'a s'au încoronatu sambeta în 8 iunie. Demaneti'a la patru ore bubuitulu tunurilor anunția începerea solenității. Nu peste multu stradele erau pline de oameni. Toti se grabiau a-si ocupă unu locu bunu, de unde se pōta vedē tōte bine. Casele pe unde avea să treacă conductulu, erau decorate frumosu.

Demaneti'a la cinci ore deputatii se adunara în casa țierii și de acolo plecara toti spre Bud'a. Trecerea pe puntea de lantiu eră iertata numai membriloru dietei, și acelora cari se țineau de conductulu de încoronare. Pentru publiculu privitoriu s'a improvisatu doue panti de năi.

Solenitatea se începū la 7 ore. Si puțin dupa 8, tunurile din citadel'a Gerardu vesteau publiculu adunatu, că Ungaria erasi are rege încoronatu.

Dupa diece ore tunurile erasi sunara. Eră finea solenității în Bud'a. Tōte clopotele din cetățile sorori anuntiau pornirea conductului catra Pest'a. Cuiositatea publicului adunatu în Pest'a eră încordata pana la gradulu superlativ. Arangiatorii se nisuiu din tōte poterile a sustinē ordinea. Toti se întornau la locurile lor. Pe tribune se vedea unu publicu foarte frumosu, înse nu erau tōte pline. Preste totu se pōte dice că n'au fostu de fatia atătia oameni, câtii amu cugetatu. Causa acesteia fu aceea, că de o parte foile începura înca de timpuriu a latī scirea, că sub decursulu încoronării va fi scumpete mare, — eră de alta, că terminulu încoronării numai cu o di mai nainte s'a publicatu, și asié omēni de la țiera ori s'au spariatu a se infățisă, și n'au acintu candu se va întemplă încoronarea? Mașina de transportu și casuri de acele, că multi au venitu după încoronare la — încoronare.

Eră aprōpe de 11, candu conductulu ajunsu la Pest'a. La beseric'a plebanială — stetea preotimea în ornatu besericescu. Er la beseric'a greco-romana patriarculu de la Karlovitz, episcopulu serbu din S. Andreu și alti preoti romani, serbi și greci acceptau soțirea conductului.

Cum la 11 ore conductulu trecū înaintea besericei greco romane, unde steteram și noi. Mai antăiu veni unu escadronu de usari, apoi doi calareti de curte. Apoi urmara banderile. În fruntea acestoru calari contele Gedeon Raday, capitanulu jasigiloru și alu cumaniilor, cu piele de parduti pe spate și cu bucinulu lui Lehel aninat de umeri. Dupa dinsulu venira jasigii și cumanii câte trei. Banderiulu acesta eră mai numerosu între tōte. Dupa acesta urmă banderiulu cetățiloru sorori îmbracatu în colorile reginei. Apoi se ivira banderile comitateloru, îmbracati în colorile comitateloru respektive. Mai fii-care comitatu a tramisu câte trei individi, sunt înse comitate cari n'au tramisu nici unulu. Imbracamintele toturora străluceau de lusu extraordinariu. Între banderisti observaram patru romani, doi din Banatu, unulu din parțile anesate și unulu din Ardealu.

Dupa banderii erasi venira calareti de curte, dupa acestia urmara magnatii calari, lusu acestora apoi întrepū tōta imaginatiunea noastră. Vestmintele erau împodobite cu petre scumpe și caii loru abié se vedeau de auru.

Dar nu ni remane multu tempu de admiratu, căci eca vinu ministri, între cari bar. Beust în fraculu seu rosii cosutu cu auru atrase atentiunea toturora.

Urmara membri diplomatiei, demnitarii militarești, pașitorii corōnei, și în fine — episcopii calare și în ornatu besericescu. Acestu spectaculu neindătinatu atrase atentiunea toturora. Erău între ei și doi episcopi romani.

Apoi urmă regele pe unu calu alb, pe capu cu corōn'a țierei și pe trupu cu paliulu Stlui Stefanu. Publiculu erupe în vivate entusiastice.

Ajungandu înaintea besericei plebaniale, regele se cobori de pe calu și se sui pe tribuna, eră episcopii stetera în giurulu tribunei. Dupa rege se suira pașitorii corōnei, ministeriulu și primatele. Acesta dede în stang'a regelui o crucifice, carele cu drept'a aredicata, și cu fati'a întōrsa spre resaritu rostī dupa primatele cuvintele juramentului. Eră o tacere adanca. Monarculu rostī limpede și curatu cuvintele. La cele din urma cuvinte entusiasmulu poporului nu se mai pōtū opri d'a se esprime. Soldatii din apropiare desiertara puscile, tunurile și clopotele începura erasi a sună. Sgomotulu acesta a causatu și oresi-care nenorocire. Spariandu-se calulu, episcopulu romanu de la Oradea-mare — cadit, dar nu s'a vatematu periculosu.

Sub decursulu juramentului patru archiduci ocupau locu la treptele tribunei.

Maj. Sa se cobori pe cealalta parte a tribunei, și suindu-se pe calu, conductulu porni prin piati'a magistratului, strad'a Vatiului, și strad'a Doroteei catra piati'a dinaintea punctii de feru, unde pe movil'a de încoronare eră să se întemple taiarea cu sabi'a. Asié imbuldiela de omēni demultu n'a fostu în Pest'a ca în apropiarea acestoru strade. Înca și acoperisiele caseloru erau pline de omēni.

Putīnu înainte de 12 Maj. Sa ajunse la movil'a de încoronare, calari pe ea iute și taiă cu sabi'a în cele patru parti a lunei, în semnu că va aperi țier'a în contra inamiciloru din tōte partile.

Maj. Sa regin'a împreuna cu damele de curte privi cerimon'a asta de pe balconulu dinaintea edificiului societății Lloyd, principele de tron asidere eră acolo și privea cu multa atentiune acest'a serbare.

Membri dietei înse n'au fostu norocosi a potē vedē taiarea cu sabi'a. Dinsii dupa depunerea juramentului venira pe naia de la beseric'a plebanială pana la punte, — înse nai'a cea comoda întârdiă și reprezentantii țierii chiar atunce desbarcara, candu Majestatea Sa se cobori de pe movila.

Dupa acest'a conductulu în aceeași ordine plecă erasi spre Bud'a. Regin'a se duse pe giosu pana la naia și publiculu în totu loculu o primī cu cele mai sincere ovatiuni.

Eră o privelisce de totu interesanta a privi a supra publicului adunatu înaintea punctii. Delocu toti omēni începura a se miscă, care catra Bud'a, catra movil'a de încoronare. Sgomotulu și imbuldiel'a nu se pōte descrie.

Înca câte-va minute, și poporulu eră susu pe movila. Catifeu'a care nu demultu înca decoră pomposu marginele movilei, acuma e spintecata în mī de bucatie, și e fericitu acel'a, carele și-a potu castigă o bucatia — pentru suvenire.

La doue-spre-diece ore solenitatea se finī, dar în ospetaria numai dupa trei potū capetă locu, asié de multi erau de fatia.

Despre solenitățile ce au urmatu dupa încoronare mai pe largu în rubric'a noutătiloru.

E. M.

C E E N O U ?

* * (*Prandiul regescu*) s'a ținutu sambeta la 2 ore in Buda in salonulu tronului dupa finitul solenităților din Pest'a. Regele veni cu suit'a cea mai splendida, era dupa regin'a urmara doue-spre-diece dame de curte. La mésa mai antâiu si-au spelatu manile. C. I. Andrassy a tornatu ap'a pe manile regelui si a reginei, era primatele li intinse stergur'a. Dupa acést'a primatele rosti rogatiunea de mesa. La mésa siediura numai siese inși, adeca : regele, regin'a, primatele, mitropolitulu de Calocia, nuntiulu papei si contele Juliu Andrassy. Paharnicul mare inschimbâ taierele si dandu unu paharu in man'a regelui, carele scolandu-se dîse cu voce inalta : „Traiesca patri'a!“ Dupa acést'a beu din pocalu, apoi lu-dede reginei, carea asîsdere gustâ din vinu. Apoi patru deputati adusera inlaintu taiere si le asiediara pe mésa. Patru magnati asîsdere facura asié. Precum audîmu la mésa s'a adusu si friptura din boulu ce l'au friptu la serbarea poporala din Bud'a si au mancatu dintr' insulu. Altfelu totu prandiulu a fostu mai multu o ceremoniâ decâtu prandiul, unde se manca. Dupa prandiul érași si-au spelatu manile. Pe man'a regelui bar. Victoru Wenckheim a tornatu apa, ér pe a reginei cont. Rudolfu Wenckheim, si cont. J. Andrassy li intinse stergur'a. Primatele dîse rogatiunea, dupa care Maj. Loru se retraseră in despartiemintele Loru.

* * (*Serbarea poporala*) ce s'a ținutu sambeta dupa médiadi pe campulu taberei in Bud'a a fostu interesanta. In siese siatre curgea vinulu din buti. Poporulu se imbuldiea tare spre a poté ajunge la vinu. Inse pré puțin au potutu capetâ ceva, câ-ci pana ce strabatura la buti, li se si parse sticl'a. Frigerea boului asîsdere a decursu cu vioiciune. In pregiura saltau macelari vioi. In alte siatre se impartiea panea. Ioculu curgea in mai multe locuri.

* * (*Banchetulu de incoronare*) s'a inceputu domineca dupa inédiadi la 3 ore in salele redutului, au fostu chiamati toti magnatii si deputatii, reprezentantii Curiei si a universității regesci, deputatiunile din tiéra si banderolistii; mai departe au fostu deputatiunea ministeriului de Vien'a intre dînsii Beust, tramisii din ambele case ale senatului imperialu, deputatiunea orasiului Vien'a, mai multi oficiari renumiti, si in fine corpulu diplomaticu. Salele redutului cu ocasiunea asta au primitu in sine multe costume de a le popóreloru din Europa. Si aice avemu sê amintimu, câdlu Romanu si Vladu s'a prezentatu in vestiminte natiunale romanesci. Loculu de fruntejérá mé's'a ce se intindea in salonulu celu micu de-a lungulu parietelui. Aice siediú in midilocu primatele, langa dînsulu de-a drépt'a ministrulu presiedinte contele Juliu Andrassy, de-a stang'a bar. Beust, si presiedintele casei de susu a senatului imperialu principele Carolu Auersperg; totu acolo ocupara locu ministri, judele Curiei, membri senatului imperialu, intre acestia Giskra, Mende, pater Greuter scl. Fatia cu primatele siedeau presiedintele casei deputatiloru Carolu Szentiványi, totu la mé's'a acést'a siediura si episcopii. Fati'a cu mé's'a pe divanulu de langa pariete siedeau membri corpului diplomaticu, dînsii nu ocupara locu la mese, si numai pentru salutarea Maj. Loru se adunara aice; intre dînsii érá Bloomfield, princip. Grammont, ambasadorulu turecu si inca vr'o siese-spre-diece in gala deplina, cu tóte orduurile loru. La cealalte mese in salele mici si in salonulu celu mare ocupau locu deputatii, magnatii si ceialalti

óspeti invitati. Mancarea se incepú la 4 ore, regele si regin'a sosise la a cincea plasa de mancare, si se oprira inaintea primatelui, publiculu i primí cu vivate entusiastice, si dupa aceste primatele redicâ toastulu celu d'antâiu in sanetatea regelui si a reginei, judele Curiei aredicâ pocalulu pentru regin'a, Szentiványi beu pentru sanetatea membriloru senatului imperialu, acestuia i respunsera Giskra si Auersperg, carele intre altele dîse si aceea, câ : Sórele resare de catra resaritu si pentru Austria a resaritu eri sórele de catra resaritu. Vilhemu Toth inchinâ pentru Beust si lu numi lucéferu, la care Beust respunse, câ déca dînsulu e lucéferu, atunce trebuie se vina sórele, libertatea, meritata de Ungaria. (Se poté intipuí ce complacere a seceratu vorbirea acést'a.) Apoi vorbira mai multi si contele Juliu Andrassy in numele regelui goli pocalulu pentru binele natiunii. (?) Dupa petrecere de unu patrariu de óra regele si regin'a se departara. Totu in acestu tempu sosi deputatiunea de la banchetulu cetatieniloru ținutu la puscatoriá, si aduse la cunosinti'a ministrului de interne toastulu beutu pentru sanetatea Majes. Loru.

* * (*Iluminatiunea*) din domineca trecuta n'a succesu pré bine, câ-ci érá unu ventu mare ce stinsese multe lampione aprinse. Pe strade totusi undulá o multime de ómeni. Maj. Sa regele esá pe la 9 ore a privi iluminatiunea, in caret'a Maj. Sale siedeau unu archiduce. In caret'a dinaintea regelui siedeau ministrulu de interne bar. Wenckheim. Poporulu primi pe regele in tóte locurile cu vivate entusiastice. Pe la 10 ore se ncepú foculu artificiosu arangiatu de Stuver din Vien'a, care a fostu fórte frumosu.

* * (*Regati'a*) adeca emulatiunea luntritielor pe Dunare s'a intemplatu domineca dupa médiadi in sinti'a unui publicu numerosu. ~~...~~ au fostu intre privitori. Luntrele cele multe si publiculu de pe nâi si tiermuri ni infatîsiau unu tablou venetianu. De óra-ce inse tempulu érá cam rece, multi se departara inca inainte de fine.

* * (*Donurile de incoronare*) ale capitalei s'au prezentatu Maj. Loru luni la médiadi cu multa pompa. Deputatiunile se primira la 10 ore sub conducerea lui Haynald, Majláth si Somsich, cuventarea o rosti Haynald. Regele se dechiarâ, câ va intrebuintiá dorurile spre scopuri patriotice, — inainte de 12 se incepú prezentarea donuriloru in natura. Conductulu a mersu in urmatórea ordine : 1. Mai multe decâtu o suta de fetiie si fete fetióre incantatóre. 2. Pitarii in haine albe si cu palerîi vênete cu pani, apoi cocotorii cu turte feliiurite. 3. Fetiori imbracati tieranesce si ducandu miere. 4. Pescari cu pesci fórte mari. 5. Fetiori de tierani conducandu unu mandiu sprintenu. 6. Alti fetiori ducandu in carutia doi miei si doi vitiei. 7. Dupa acestia urmara 12 macelari conducandu unu bou decoratu frumosu. 8. Butierii duceau doue buti de vinu. 9. Apoi venira gradinaritiele cu flori frumóse. 10. Carele cu grane. 11. Morarii cu farina. 12. Apoi urmâ conductulu din Bud'a, compusu asîsdere din astfelu de eleminte. La 12 Maj. Loru se infatîsiera pe balconu si privira conductulu. La care se mai insotíra si banderiile. Solenitatea se finí la o óra dupa médiadi.

— (*De la diet'a Ungariei*) putienu avemu de insemnatu câ ci numai dupa incoronare s'a ținutu o sedintia, in carea s'au cetitu articlii de lege ce s'au sanctiunatu de Mai. Sa. — Totu in siedinti'a acést'a s'a cetitu protocolulu despre actulu de incoronare, care s'a intemplat sub siedinti'a dietei; in diu'a de incoronare

demanți'a si s'a alesu unu notariu care a avutu sê faca notitie despre ceremoniele actului mare de încoronare. In urma s'a alesu o deputatiune, carea sê multiamésca Mai. Loru pentru donurile facute veduveloru si orfaniloru celoru cadiuti in revolutiunea din 1848. In logele magnatiloru erau mai multi straini, precum ministrulu Beust, reprezentantii poteriloru straine si alte notabilități militare.

* * * (*Decoratiuni.*) Escel. Sa mitropolitulu A. b. de Siaguna a capetatu crucea mare a ordului Leopoldianu, éra dlu Gozdu crucea de cavaleru aceleuia-si ordu.

* * * (*Majestatile Loru*) au plecatu spre Vien'a mercuri sér'a la 10 óre.

* * * (*Ni se scris:*) In comun'a Agrisu comitatulu Aradului mai multi economi de frunte dimpreuna cu invetiatoriulu si preotulu localu, insufletiti de zelulu natiunale si de iubirea sciintieloru infintiara o societate de lectura si inaintatóre de agricultura; societatea are si o biblioteca mica. Statutele se voru tramite la locurile mai inalte pentru intarire, dar si pan' atunce societatea functiunea ca privata. — P. Bogdanu. (Acestu esemplu frumosu lu-recomendâmu atentiunei si altoru comunități romane. Red.)

* * * (*Serbarea poporala,*) cê erá sê se tiena mercuri in paduriti'a orasiului Pest'a, din caus'a mortii archiducesei Matild'a, nu s'a tîenutu. Bani adunati pentru arangiarea acestei petreceri s'au intrebuintiatu pentru scopu filantropicu.

* * * (*Donuri si amnestia.*) Maj. Loru au donatu cele 100,000 de galbeni oferiti Loru de tíera, pentru veduvele si orfanii honvediloru morti in revolutiunea din 48, — Maj. Sa regele a datu amnestia generala pentru ~~criminelii politici.~~

* * * (*Coron'a*) dupa încoronare fu espusa trei dîle in biserica lui Mateis in Bud'a, — multi se duceau a o. vede.

Literatura si arte.

* * * (*Inotare*) la siedinti'a publica literaria, impreunata cu productiune instrumentala si vocala, tîenuta prin Soc. de leptura a junimei rom.

Societatea suscrisa si-implinesce o detorintia placuta, încunoscintiandu on. publicu, cá va tîene a dóu'a di de Ros'a, adéca in 17 juniu a. c. sér'a la siepte óre in sal'a seminariului gr. cat. siedintia publica literaria, impreunata cu productiune instrumentale si vocala dupa urmatori'a programa:

1. „Cantecu salutatoriu“ intonat prin corulu seminariulu la intrarea ospetiloru. 2. „Discursu de deschidere“ rostitu prin dlu conducatoriu alu societății, Iustinu Popfiu. 3. „Ros'a de Craiova“ piesa musicala esecutata pe violina si flauta de membrii societatii Stefanu Marcu, Cerlogia, J. Drumariu jur. a II. J. M. Campianu, E. Traila jur. a I. N. Oncu, Iosifu Rednicu cl. VIII. A. Boni cl. VI. si J. Maga cl. V. 4. „Memori'a nemoritoriului episcopu Vulcanu“ poesia de Eli'a Traila, dechiamata de autoriulu. 5. „Trei morminte nóue“ (alu Pumanu in Bucovin'a, Stamati in Besarabi'a, si A. Panu in Romani'a) disertatiune de Nicolau Oncu. 6. „Credinti'a“ (la fratii mei din esilu) poesia de Dascalescu, dechiamata de Stefanu Potoranu jur. a II. 7. „Piesa natiunala“ cantata de corulu seminariuale. 8. „Catra o rosa“ de o romana, dechiamata de Stefanu Venteru std. cl. VII. 9. „Cadrilulu de Bucuresci“ esecutatu pe vio-

lina si flauta de membrii susu amintiti (vedi n. 3.) 10. „Movil'a lui Burcelu“ poesia de Alesandri, dechiamata de Elia Bosganu jur. a I. 11. „Trilogu“ (despre indifarentismulu catra limb'a si lit. rom.) produsu de Nic. Zigre, jur. a II. Gr. Martinescu jur. a II. si D. Dragescu jur. a I. 12. „Marirea stramosiloru“ poesia de Sionu, dechiamata de Lar. Jerne cl. VIII. 13. „Piesa natiunala“ intonata de corulu seminariuale. 14. „Sboratoriulu“ poesia de Eliade, dechiamata de Ios. Murgu jur. a II. 15. „Cavatin'a din oper'a Kunok“ esecutata pe violina si flauta de membrii susu amintiti. 16. „Orbulu“ poesia de Teutu, dechiamata de Iul. Tulcanu cl. VII. 17. „Virtutea romana“ disertatiune de A. Berlogia, rostita de autoriulu. 18. „Fetiór'a de la Prutu“ poesia de Bolintineanu, dechiamata de Sig. Sincai cl. VII. 19. „Piesa natiunala“ cantata de corulu seminariuale. 20. „O demanția pe Surulu“ poesia de A. Muresianu, dechiamata de Gr. Darabanu cl. VII. 21. „Mersulu lui Mihaiu“ esecutatu pe violina si flauta de membrii susu amintiti. 22. „Discursu de incheiare“ rostitu prin Dlu Conducatoriu. 23. In urma la departarea ospetiloru „Decepta-te romane“ intonatu de corulu seminariuale si musicanti la olalta. Cu acésta ocaziune, si anume sub dechiamarea poesiei „Memori'a lui Vulcanu“ de sub nrulu 4), din caré se voru cantá unele strofe si prin corulu seminariulu se va desvelí si încununá si maréti'a icóna a nemoritoriului Mecenate alu natiunei, si parinte alu tenerimei, Sam. Vulcanu, procurata pentru sal'a seminariului de Rdisimulu d. Ioanu Popu canonicu, abate, rept. sem. si supraveghiatoriulu societatii, din a caruia bunavointia va cooperá si corulu seminariulu. Sal'a va fi ajustata frumosu. Intrarea e libera pentru publiculu de ambele sesse. Ceea ce avemu onóre a aduce la cunoscintia publica, rogandu-ne, ca on. publicu romanu dir locu si din provincia se binevoésca a ne fericí, ca la productiunea de anu, asiá si la acésta, cu presinti'a sa multu pretiuita, conferindu si prin acésta la încuragiarea tenerimei romane pe carier'a marita a desvoltarii natiunali, a sciintieloru si artiloru frumóse. Datu in Oradea-mare din sedinti'a XVII. a societatii de leptura a jun. rom. tîenute la 2 jun. 1867. Iustinu Popfiu m. p. conducatoriu. Elia Traila m. p. not. cor.

Din strainetate.

— (*Cununia in inchisóre.*) In inchisorile giudiciale din Broich s'a intemplatu unu casu estraordinariu. Adeca acolo s'a esecutatu o cununia cu tóte ceremoniele rituale. — Mirele de si erá pedepsitu pentru furaturi, relatiunile de iubire intre dînsulu si alés'a inimei sale de aceea nu s'au schimbatu. — Tenerii casetoriti inse nu au potutu sê se bucare lungu tempu de fericirile casatoriei, cá-ci indata dupa finea actului de cununia si inainte de ce s'ar incepe serbarile indatinatate la nunta, se ivira gendarmii si au luat pre bietulu mire pentru ca sê-lu duca la Werden, unde are sê siéda trei ani in inchisóre. — Acolo apoi abunaséma va avé destulu tempu pentru a medită despre nestatornici'a fericirei.

— (*Dómn'a Ristori*) renumit'a teatralista mai in urma a fost in Americ'a, unde a fostu fórte admirata si bine primita, ceea ce se vede si de acolo, cá acuma venindu indereptu la Paris, a adusu cu sine unu milionu de dolari. In presinte jóca in Paris.

— (*Unu literatu neapolitanu*) nu de multu a scrisu fostulu ministru de finantie Scialoja, cumca elu a scri-

su o comedia foarte piperita in care ministrul e batjocorit cranceniu; unu directoru teatralu i-a promis unu onorariu de 3000 lire pentru acea piesa, inse deca va trimite Scialoja acea suma autorului, atunci i va predă manuscrisul opului si i va promite că neci candu nu va mai scrie pentru ca sê faca de risu pre fostulu ministru. — Scialoja in locu sê respunda ceva a publicatu epistol'a autorului in „G. d' Italia“ comentand'o numai cu acea observatiune, că — séu va avé teatrulu cu unu opu nemernicu mai putiene, séu tribunalulu judicialu va avé cu unu procesu mai multe.

— (*Din Florent'oa*) s'a latitu scirea, cumca principele Amadeu se va denumi de vice-rege in Neapolu, unde va tiené o curte foarte stralucita.

— (*Regina Angliei*) mai de curendu a destinatu o suma de 500,000 sterlingi pentru aredicarea unui spitalu. — In cei 5-ani din urma traindu foarte retrasa, a crutiatu multe spese de lusu si asié a agonisitu sume numeroase de bani, cari mai mare parte sunt destinati pentru scopuri filantropice.

— (*Principale Romaniei si alu Serbiei*), despre cari s'a fost vorbitu cumca voru luá parte la incoronarea din Pest'a in presinte se pregatescu pentru intreprinderea unei caletorie la espusetiunea din Paris. — Acolo grabescu acuma mai toti domnitorii.

— (*Sultanulu*) inca va caletori la Paris catu de curendu, si de aci a promis reginei Angliei că o va cereceta.

— (*Despre Massimilianu imperatulu*) s'au fostu latitu o scire foarte trista, cumca messicani l'ar fi puscatu, inse scirile mai noue spunu că e in vietia si presiedintele Statelor Unite sê fia amenintiatu pre messicani cu dechiararea resbetului deca nu-lu voru lasá liberu sê merge spre Europa. ~~El forte de credintu, os va fi eliberatu, inse va trebui sê se sãvãra o suma mare de rescumperare, — asié foile franceze dicu, că se cere 600 milioane de franci.~~

— (*Atentatu asupra imperatului Russiei*). In 6 l. c. imperatulu Napoleonu si Alesandru tiarulu Russiei cu fiii sei Alesandru si Vladimiru au mersu intr'o careta spre a se preamblá in aleiulu de Longchamps, unde erá adunata o multime de omeni. Se audiau strigari: „sê vie die Poloni'a!“ — apoi dupa acést'a resuná o puscatura. — Raimbeax, unu caleretiu din suit'a imperatului, a observatu bine că ucidiatoriulu se nisuieste spre a ajunge catra caret'a imperiala, inse nu sciea ce intentiune are, numai a voitu sê impedece vre-o necuvenintia, candu si-a indreptatu calulu spre elu. In acelu momentu detuná pistolulu si glontiulu a trecut prin capulu calului si sangele a stropitu pre cei din carutia. Glontiulu alu doile că-ci ambele incarcaturi de odata s'au descareatu, a vulneratu pre o dama din ceea lalta parte. Napoleonu iute s'a scolaru si a demandatu sê prinda pre ucigasiu, tiarulu inse siedea si erá foarte galfedu. — Caruti'a a statu si Napoleonu a aretatu poporul, că nime nu e ranitu. — „Vive l' empereur!“ fu respunsulu calduresu alu poporului, indignatu de acelu atentatu; — atentatorulu e unu polonu teneru de 22 ani cu numele Berezowsky, carele indata a marturisitu că numai pre tiarulu Russiei a voitu sê-lu impusece si a

negatu că are partasi la acea crima. — Raimbeaux a primitu orduri din partea ambiloru imperati si i-au multiamitu cu caldura, că-ci de nu sarea elu cu calulu nantea glontiului, abunaséma ambii imperati erau ni-meriti.

— (*N'a glumitu*). Unu perdevéra din Heilssberg in Prussi'a a fost provocatu de politia ca sê solvésca o contributiune lunaria de unu taleru, elu audindu acést'a s'a indepartatu dicandu: „Deca sum silitu a solvi unu taleru, atunci decatu sê solvescu mai bine me spandiuru.“ Si n'a glumitu. Ajungandu a casa numai de catu s'a acatiatu.

Găcitura de semne.

De Ida Opreanu.

,=e+,i !△o=i, i,a ;a△:a ,=e+,i

□a=i+ió=a +i§ !△o=e+,i

+e * *e ași □e a△u* *eu :a;i* *ia

—e ușu +ișu ;e ,o—i △i* *ia

—e +i șu* *iu△u □a§;=ei□e△e

+e .e la,e* *i +u=o=e△e

:u* *i,e+,u.

Deslegarea găciturii de semne din nr 21:

De ai facutu pe omu sê porțe
Tipulu teu, Dómne pré santu,
Pentru ce nu-i dai in tóte
Dreptu egale pe pamentu ?
Pentru ce nu 'mparti din bine
La toti drepta partea loru,
~~Ca esti tata a tuturoru !~~

Deslegare buna primiramu de la dómnele si domniórele Maria Seucanu, Aneta Seucanu, Emilia Micsia n. Boceanu, Maria Popu, Anastasia Popescu, si de la domnii P. Simtionu, Apostolu E. Popp.

Deslegarea găciturii de semne din nr. 20. amu mai primit'o de la d—ele Maria Seucanu, Aneta Seucanu, Emilia Micsia n. Boceanu, Linca Muresianu, Luisa Murgu n. Balcu, si de la domnii : Ioanu Alutanu, Ioanu Opreanu, Jancu Miculescu.

POST'A REDACTIUNSI.

Turd'a. Dorere ! neci găcitur'a neci deslegarea amintita nu au sositu, altfelu le-amu fi publicatu cu bucuria.

Resinari. Găcitur'a a sositu si nu peste multu se va publica

Homoredu. Nu e inca gata ?

Continuarea in suplementu.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoriu : **IOSIFU VULCANU.**